

SVOBODA

LIST KOMUNISTŮ A SYMPATIZUJÍCÍCH OKRESU Kladno
NOVINY STOLETÉ POKROKOVÉ TRADICE

*****

79. výročí osvobození Československa

Druhá světová válka byla nejstrašnější válkou v dějinách lidstva. Odpor proti německým nacistickým utlačovatelům a okupantům se projevil jak ve Slovenském národním povstání, tak i v protinacistickém odboji a v povstání na území okupovaných českých zemích, které začalo 1. května 1945 v Přerově a rozšířilo se po celém tzv. protektorátu. Za povstání vděčíme československým vlastencům a spojencům, zvláště Rudé armádě, která strastiplně pronikala na území Československa a při jeho osvobozování ztratila přes 144 000 svých vojáků.

Počátek utrpení Československa je potřeba vnímat optikou jednak mnichovské zrady západních velmocí Francie a Velké Británie v září 1938, kdy došlo k odstoupení pohraničí nacistickému Německu a poté 15. březnem 1939, který byl počátkem okupace zbytku českých zemí německou armádou. Tyto klíčové a smutné události přinesly našemu národu, ale i národům celého světa mnoho nepředstavitelného zla a utrpení. Vidina míru, který stejně nepřišel, dala pocit západním státům, že mohou náš stát prodat jako výkupné. Jak se později ukázalo, tato taktika byla vůči Československu nejen špatná, ale i hanebně nemorální.

Co znamenala okupace pro naše národy jsme sami, v té nejkrutější míře poznali. Održení českého pohraničí, vyhnání českého obyvatelstva a následná šestiletá okupace zbytku Československé republiky. Ta si vyžádala 360 000 mrtvých občanů, z toho na tři desítky tisíc členů Komunistické strany Československa a rozpoutání dosud největšího a nejkrvavějšího vojenského konfliktu v lidských dějinách, druhé světové války. Co museli čeští občané vytrpět po dobu okupace, nelze v celé své tragédii vypsát - germanizace školství a kultury, uzavření vysokých škol, poprava studentů, heydrichiáda, stanné právo, popravy, koncentrační tábory, Lidice, Ležáky, ...

Právě kvůli těmto tragédiím, které daly za vznik zrádcům a zloincům, stejně jako hrdinům, si musíme připomínat naše osvobození. Osvobození našeho státu začalo z východu Rudou armádou, ale podíleli se na něm i jednotky dalších států např. Rumunska či USA. Je potřeba poděkovat všem našim osvoboditelům, všem vojákům, kteří obětovali vše, co měli a porazili německý nacismus. Nutno stále připomínat, že rozhodující podíl na porážce hitlerovské třetí říše měl Sovětský svaz a nedovolil přepisování dějin!

Válka je nejhorším dědictvím lidstva. V historii komunisté vždy stáli v čele bojů za mír a proti válce. To ukazuje i prostý fakt, že komunisté se obvykle do čela států dostávali po válečných konfliktech. I dnes je potřeba si význam obětí druhé světové války připomínat, protože vidina války se některým lidem opět začala zamlouvat a naše vláda i prezident si se zatažením naší země do válečného konfliktu nebezpečně zahrávají. KSČM jako mírová strana odmítá všechny imperialistické válečné konflikty a agrese. Z tohoto důvodu KSČM demonstrovala proti útoku na Jugoslávii, válce v Afghánistánu, okupaci Iráku, rozvrácení Libye či Sýrie.

Proto jsme i dnes za spravedlivé a mírové řešení probíhajících konfliktů ve východní Evropě nebo na Blízkém východě. Pomníky v našich obcích ať nám jsou věčnou připomínkou hrdinství vojáků, stejně jako utrpení obyčejných lidí, kteří na válku vždy doplatí nejvíce.

Trvale platná jsou slova armádního generála a prezidenta ČSSR Ludvíka Svobody: „Nikdy nezapomeňte, jak lehce jste svobodu ztratili a jak těžce a za cenu velkého usilí a velkých obětí našeho a zejména sovětského lidu jsme ji dobývali zpět.“

KVĚTEN PŘINESL SVOBODU

Dočkal jsem se jí v Prostějově, ale protože žiji už 36 let v Kladně - Rozdělově, zajímá mě, jak to prožili místní. Rozdělov byl ještě samostatnou obcí, úzce ale spojenou se vším, co se dělo v Kladně. Kronikář obce František Záleský uvádí, že už 5. května se v obci z občanů zformovala milice, která měla k 8. květnu celkem 393 po domácku vyzbrojených členů. Dětila se na 4 čety, velitelem byl učitel Václav Holna. K obraně obce byly postaveny dvě barikády z dlažebních kostek a pokácených topolů a borovic. Jedna u fotbalového hřiště, druhá bránila přístupu od Velké Dobré. Vzpomíná na odchod ozbrojené kladenské německé posádky, která se jistila českými rukojmími. Neobešel se bez přestřelky před kostelem, byly tam oběti na životech, bohužel je blíže neuvádí. Rudá armáda do obce přišla až 11. května. (Konvoj Rudé armády projel Kladnem při cestě k Praze už ráno 9. května 1945. Znovu pak oddíly Rusů přijeli 11. května večer, proto k oficiální přehlídce vojáků došlo až 12. května. Na náměstí přišlo vojáků přivítat poměrně velké množství lidí. Plukovník Chmylov, velitel ruského sboru, přijal poděkování od členů národního výboru. Pozn. redakce.)

Kronikář uvádí jmenovitě všechny občany obce, kteří v době okupace položili za svobodu své životy, jejich osudy už blíže bohužel nepřibližuje. Porovnával jsem je s památníkem před rozdělovskou základní školou. Souhlasí přesně. Zarazilo mě, že jedno ze jmen bylo dodatečně odstraněno – dle seznamu kronikáře to byl Stanislav Holzman. Těžko dnes už zjistit, proč se tak stalo. Nejčastější příčinou zatčení či poprav byly sabotáže válečné výroby. Ještě dnes je vidět v lesích kolem Kladna stromy, poničené podélnými řezy. Jako náhražku kaučuku si okupanti opatřovali pryskyřici. Rozdělováci les obcházeli a systematicky ji znehodnocovali přísypáním nějaké chemikálie. Je hezké, že rozdělovští památku odbojářů trvale zachovali v názvech ulic. V Rozdělově se dnes procházíme vlastně památníkem na vlastence Podrážského, Kunu, Kejře, Hamouze, Vaita, Rendla, bratry Rybáře, Fouska, Záhradku, Nejedlého, Fremla, Černohorského, manžele Strnadovy, Vašíčka, Kosíka, Milera. Pavel Hruban

Ročník CXXXIII

8. května 2024

15. května 2024

18

STAČILO!
KOALICE KSČM, SD-SN A OSOBNOSTÍ

Přepisování dějin STAČILO!

Přepisování historie je proces, který začal ještě během druhé světové války. Následně se sice podařilo eliminovat fašistickou hrozbu, ale i přesto (nebo právě proto), se svět polarizoval v táboře vítězů na dva nesmiřitelné celky. „Západní“ narativ se konstruoval jako obžaloba Sovětského svazu, jako obvinění z šíření komunistické ideologie z východu na západ. Podíl Sovětského svazu na porážce fašismu byl tak umenšován a plíživě se začala do veřejné debaty podsouvat myšlenka, že tažení Rudé armády nemělo za cíl osvobodit, ale okupovat. Padla železná opona a historie druhé světové války dostala dva různé kabáty.

Když se opona zvedla, jako by se potkaly dva světy s úplně jinou historickou zkušeností. Historii v tu chvíli poražených přelila vlna historické interpretace psané vítězi. Přejmenovaly se ulice, mosty, školy. Za své vzaly i názvy nesoucí jména hrdinů padlých za druhé světové války, a to je pro jejich náležitost ke komunistickému hnutí. Sametová euforie po čase vychladla a místa paměti, na která si v 90. letech nikdo netroufl nebo se na ně zapomnělo, mohla v tichosti přežít až do roku 2022, kdy vygradovaly události na Ukrajině. Tehdy se zvedla vlna nenávisti ke všemu ruskému a v důsledku toho i sovětskému. A začalo nové kolo poškozování, přepisování a mazání historie. Naší národní historie. Naší kolektivní paměti. Naší národní identity.

Mnoho soch a pamětních desek se zachránit nepodařilo. Praha přišla o Koněva i pamětní desku ze zdi Staroměstské radnice, kterou v roce 1946 odhalil tehdejší prezident Beneš. Novodobé obrazoborectví však nezasáhlo zdaleka jen liberální Prahu. V Litoměřicích právě dnes hoří zápas proti přepisování historie, který tamní obyvatelé hodlají vyhrát. Za tímto účelem vznikla iniciativa Litoměřice JINAK, která je reakcí na rozhodnutí zastupitelstva města Litoměřice ze dne 29. 2. 2024, o odstranění sochy Rudoarmějce z parku v Jiráskových sadech. **Nedávno zrekonstruovaný park**, který dokonce v roce 2017 získal ocenění „Park roku 2017“. Za sochu se postavil mezi jinými uznávaný český kunsthistorik [MgA. Pavel Karous, Ph.D.](#)

Odstanění tohoto místa paměti je tupou účelovou provokací, která nemá žádné reálné opodstatnění. Je potřeba tyto snahy jednoznačně a hlasitě odmítnout. Sovětský svaz má naprosto neoddiskutovatelný podíl na osvobození naší vlasti a tyto antifašistické pomníky, stejně jako jména osobností s touto epochou spjatá jsou deklaratorní oporou antifašistického smýšlení naší společnosti. Nenechme si vnútit představu, že na antifašismu je cokoliv špatného. To si totiž mohou myslet jen fašisté.

Mgr. Petra PROKŠANOVÁ, kandidátka Stačilo pro volby do EP

ODBOJ V PROTEKTORÁTU

S okupací se nesmířili a ihned po záboru vytvářeli organizovaný odpor. Bývalí důstojníci, policisté, učitelé, poštáři - prostě motiví Češi. Byla vytvořena celostátní síť se dvěma centry - v Čechách a na Moravě. Pracovní program měl ve struktuře tento obsah: Styk se zahraničními činiteli - šíření zpráv a pokynů ze zahraničí, předávání údajů o válečných objektech, o kapacitě podniků důležitých pro vedení války. Odposlouchání důležitých rozkazů okupantů. Udržování trvalého spojení radiostanicemi. Organizování odchodu lidí do zahraničí, výroba osobních dokladů pro ně a pro ohrožené členy odboje. Podpora rodin persekovaných a skrývajících se finančně, potravinovými lístky či potravinami. Opatřování a ukrývání zbraní pro případný aktivní odpor. Navazování styků s parašutisty a zajištění jejich úkrytů. Organizování sabotáží v továrnách, dopravě. Zadržování udavačských dopisů Gestapu

Důležité úkoly plnili právě čeští poštáři. Nejen že ničili udavačské dopisy, kterých bylo bohužel dost a dost, podíleli se na nich nejen Němci, ale také čeští kolaboranti či lidé, kteří měli spory se sousedy. Také varovali ohrožené lidi. Odposlechy rozkazů a důležitých zpráv v telefonu, telegrafu, či poštovní cestou byla také jejich doména. Poštovní zásilky putovaly drahou – často se podařilo přesměrovat zásilky přelepením nálepek na nesprávná místa. Spolu s železničáři přesekali brzdové hadice vagonů.

V čele moravské sekce stál bývalý plk. gšt. František Krátký z Olomouce.

Gestapo ovšem nespalo. Mělo k dispozici policejní archivy, udavače a slabé lidi, kteří zradili ze strachu o život. Hroznou a nevidanou brutalitu při výsleších podezřelých, velké profesionální zkušenosti. Proti nim byli lidé neškolení, dá se říct amatéři v podzemní činnosti. Nevyhnutelně došlo k rozkrutí části sítě. Dne 22. října 1941 provedlo velkou zatýkáckou akci. Jen v Prostějově bylo zatčeno toho dne 29 lidí. Po výsleších a krutém mučení v bývalé garnizoně v Olomouci následoval stanný soud v Brně. Pro všechny převoz do koncentračního tábora Mauthausen s poznámkou „návrat nežádoucí“. Dlužno dodat, že valná většina mučení vydržela, neprozradila své kontakty, odbojová činnost pokračovala.

Koncentrační tábor Mauthausen byl osvobozen Američany 5. května 1945, v době, kdy už moc přešla do rukou podzemní organizace, která fungovala i v takových podmínkách. Ze skupiny 29 odbojářů se do Prostějova vrátili pouze dva lidé. Svě životy mimo jiné za vlast položili učitelé Vetešík a Barták, úředníci Dvořák a Kos, redaktor Outrata, profesori Sahánek a Hora, četník Štěpař, stolař Grepl. Bohužel mnohé z těch přeživších nečekal zrovna zaslužený úděl. Odbojová skupina byla orientovaná pochopitelně na Londýn a to bylo v době Stalinových represálií důvodem „ke ztrátě důvěry“, jak se tehdy psalo ve výpovědích z funkcí ve státním aparátu či v armádě. (Údaje jsem čerpal z „Memoranda“, sepsaného v roce 1946 o činnosti odbojářů z Prostějova. Pavel Hruban

Za Langšádlovou je tak »obrovský kus práce«, že už nemá na ministerstvu co dělat a končí

Jeden z největších mozků současné vlády a světové vědy, bývalá šéfkyně penzionu, absolventka zkrachovalého českého regionálního Harvardu v Kutné Hoře a současná ministryně Helena Langšádlová, přezdívaná kutnohorská slepice, končí ve vládě. »Za mnou a mým týmem je obrovský kus odvedené práce a za touto prací si stojím«, prohlásila. Všichni vědí, že si opravdu za svou práci stojí a ani na chvíli si nikdy nesedla, nanejvýš pobíhala někde kolem, ani nevím kde, dodal její nejmenovaný kamarád. Udělala ohromnou práci, už jí na ministerstvu na práci vůbec nic nezbylo, a proto odchází, dodal. Takový výkon svět ještě neviděl, doplnil ho znalec Jary Cimrmana.

Předsednictvo TOP 09 oznámilo její rezignaci a poděkovalo jí za její »dosavadní cennou práci«, tak cennou, že také celá strana TOP 09 již nemá ve vládě co dělat a může skončit. Voliči to chápou a poskytují TOP 09 podporu už jen 3,5 procenta, neboť rozumí konci historické mise této mimořádné TOP strany. Je to od voličů ohromné ocenění a ohromná posila pětikoalice, uvedla nejmenovaná předsedkyně strany, v pořadí druhá největší mozková v pozadí pětikoalice.

Zároveň se ostře ohradila proti slovu »koalice«. České zpravodajské služby totiž s pomocí paní ministryně odhalily obrovský desinformační potenciál slova koalice, který Čína propašovala do vlády pomocí slova »koala«. »Koala je trojským koněm ve vládě, ale není kůň«, čteme v tiskové zprávě toto ohromné cenzurní odhalení českého výzkumu. Všichni přitom vědí, že typickým českým zvířetem je kráva a že by se mělo správně říkat »pětikravinec«, uvedl nejmenovaný budoucí generál major. Za odhalením skandálu stojí obrovský kus práce. »Stačilo, aby americké zpravodajské služby napověděly obrázkem zvířete a ministryně hned věděla, která bije,« uvedl zdroj. »Znám to zvíře už od dětství z pexesa. Vždy mi bylo podezřelé svým černobílým viděním světa,« dodala znalkyně ke své obrovské práci o komunistické velmoci.

»Velice si vážím i toho, že se mi dostává pozitivní zpětné vazby a ocenění jak od zástupců vysokých škol a Akademie věd, tak od zástupců Svazu průmyslu a dopravy,« uvedla Langšádlová. Podle dobře informovaného zdroje se jedná o jasný náznak toho, že ji Harvard nebo Harvardské fondy navrhly na Nobelovu cenu. Ta jí patrně nemine.

Pro Langšádlovou je urážlivé, když se o ní hovoří jako o ministryni, neboť není mini. Spíše je maxi, dodal TOP zdroj s tím, že navrhuje nový zákon o nahrazení slova ministryně termínem maxistryně, který bude doživotně nosit naše obrovská politická česká a světové vědy. Čest její památce. **Jan Klán**

Prohlášení Světové odborové federace k 1. máji 2024

Světová odborová federace, radikální, třídně orientovaný hlas, zastupující přes 105 milionů pracujících, kteří žijí, pracují a bojují ve 134 zemích pěti kontinentů, vzdává čest 138. výročí boje dělníků v Chicagu v roce 1886. Boje, jenž znamenal trvalý mezník dělnické třídy a maják pro dnešní i zítřejší boje, maják nepřerušeno boje za trvalou práci s právy, sociálním zajištěním, bezplatným veřejným a všeobecným zdravotnictvím a vzděláním, s důstojným životem.

Letošní prvomájové výročí se zapíše do dějin jako krvavé, protože zatímco se miliony pracujících po celém světě organizují, vystupují proti anti lidové politice kapitalu, kapitalistických vlád a EU, naši kolegové v Palestině budou pohřbívat desítky těl zavražděných každý den v rámci genocidy, kterou provádí Izrael. Pracující ve všech koutech zeměkoule nebudou při páchní zločinu mlčet. Každé prvomájové vystoupení promění v demonstraci solidarity s bojujícím palestinským lidem a odsouzení vražedného státu Izrael a jeho imperialistických spojenců, kteří tím či oním způsobem masakr podporují.

Stejně tak dělníci nemlčí o žádném dalším zločinu spáchaném na národech, pro zisk imperialistů a monopolů. V době, kdy z planety na různých místech kape krev při vojenských intervencích, mezinárodní třídně orientované odborové hnutí, organizované a odhodlané, bojuje za mír. Říkáme NE imperialistickým plánům a vojenským konfliktům. Boj za mír má specifický obsah. Znamená v první řadě boj za rozklad NATO a všech vojenských koalic, boj za obranu práva každého lidu zvolit si cestu svého hospodářského a společenského rozvoje bez intervencí, sankcí, blokád a hospodářských válek. Proti politice dvojího metru, kdy mezinárodní právo nakonec v praxi je právem mocných.

Poselství a požadavky chicagských průkopníků z roku 1886 zůstávají aktuální i dnes. Krize kapitalismu se zobecňuje a prohlubuje. Společenské nerovnosti se dramaticky prohlubují. Demokratické svobody a práva odborů jsou po celém světě napadány. Vysoké životní náklady a inflace brutálně podkopávají životní úroveň pracujících a důchodců. Právo organizovat a kolektivní vyjednávání a posvátné právo na stávku jsou pod útokem. Individuální smlouvy, privatizace, najímání zaměstnanců zvenčí (outsourcing), práce na dálku a »pronajímání služeb« jsou jen některé z forem, které tento drsný neoliberální útok používá. Hlavní sociální výdobytky, jako je sociální zabezpečení a veřejné zdravotnictví, jsou privatizovány, zatímco autoritářské a svévolné zvyšování věku odchodu do důchodu metodicky pokračuje.

Je zřejmé, že je znovu zkoušeno, aby břemeno kapitalistické krize bylo přeneseno na bedra pracujícího lidu a obecně slabých lidových vrstev. Pracující po celém světě pasivně nepřijímají kapitalistické útoky proti obyčejným lidem a dělníkům. Odmítají zaplatit účet za kapitalistickou krizi. Za radikálních bojů a mobilizací ve všech koutech zeměkoule požadují uspokojení svých současných potřeb. SOF a v ní sdružené organizace stojí a budou pevně stát v čele těchto bojů!

V duchu solidarity a internacionalismu pevně stojíme po boku lidu hrdinné Kuby a národů, které bojují proti vražedným sankcím, intervencím, imperialistické agresi, blokádám a hospodářským válkám.

U příležitosti prvomájového dne 2024 vyzývá SOF třídní a radikální odbory po celém světě, aby zorganizovaly letošní kampaň a činnost pod heslem:

PROTI JEJICH ZISKŮM, VSTÁVÁME ZA SVÉ ŽIVOTY!

Masivněji a radikálněji

- za okamžité potřeby pracujících, proti vykořisťování!
- Za demokratické a odborářské svobody!
- V solidaritě s Palestinou, proti imperialistickým válkám a intervencím!

Za třídně orientované odborové hnutí, za pracující, kteří vzdorují, kteří se nesmiřují s útlakem, diskriminací a vykořisťováním je jen jedna důstojná cesta - cesta bojů!

Probíhající boje dávají naději, ukazují obrovskou sílu organizované dělnické třídy, vyznačují perspektivní cestu proti kapitalistickému vykořisťování.

Sekretariát SOF

Přeložil Vladimír Sedláč

Z Evropské unie prý dostáváme víc, než do ní platíme. Je to opravdu tak? Na kalkulačce možná ano, i když také o tom lze pochybovat. Člověk má věřit jen tomu, co si sám může ověřit, a zkuste si ověřit, jak je to s našimi penězi a Unii? Jenže ono nejde jen o součet dotací, které nám plynou z našich projektů, na něž nám přispívá Brusel. Mám na mysli stavby, které nám propaganda představuje cedulkami před tím, než vůbec vstoupíme na zmíněná zařízení či stavby. Nebyť Unie, prý by to tady nevzniklo. Možná, i když také to je sporné. Jen by to stálo naše daňové poplatníky víc. Jenže nejde jen o ty viditelné akce, ale o mnoho dalšího, co s naším členstvím souvisí.

Nevěříte? Pak málo čtete anebo se necháte obalamutit a nepřemýšlíte o následcích. Proto připomínám. Rozhodnutím Evropské unie se všichni budeme podílet na zabezpečení migrantů přicházejících třeba do Itálie, Řecka, Španělska, a tak vlastně přispějeme Francii, Německu, na péči o ty, kteří se dostali až sem a tady je lépe zaopatřit než třeba u nás důchodce a mladé začínající rodiny. Tím, že jsme se zdrželi hlasování a dohodu neodmítli, jsme vlastně přijali závazek platit 482 milionů korun do unijního fondu (podle serveru Seznam). Prý, tvrdí pan ministr Rakušan, nás se to netýká, protože se tak dobře staráme o Ukrajince. Jenže toto nikdo neslibil. Naše péče o Ukrajince se bere v Bruselu jako samo sebou. Naše snaživost je spíše k smíchu. Jiné státy tak vstřícné nejsou. Je to naše privatní záležitost, tedy v souladu s americkými přáními. Ti tam »za vodou« žádají ukrajinské utečence nepřijali a nepřijmou, ač válka na východě je především jejich džob.

Nebo jinak. Od nepaměti jsme vyráběli rum. Ne z třtiny, tu nemáme. Unie rozhodla, že rum je však jenom z třtiny. Proto jsme přešli na Tuzemák, i když receptura je stejná. Je v tom kus švejkoviny, ale zahraniční trh se na to neptá. Název u kupujících hraje svou roli. Naši výrobci i v tomto případě byli poškozeni. Kolik peněz ztratili? Údaj neznám, ale jistě nešlo jen o korunové položky. Kdo touto »názvovou politikou« vydělá? Výrobci rumu z francouzských zámožských území, dovozci z karibské oblasti, jejichž centrály mají svá sídla na západě Evropy.

Je zde i plyn, jenž potřebujeme mít pod svými kotli, ropa, jež po zpracování nepohání jen naše automobily, ale také továrny a stojí za ní náš chemický průmysl. Dostávaly jsme obojí z východu. Nedostáváme. Jde především o eurounijní rozhodnutí, které dodávkám zabránilo. Obojí k nám plyne odjinud. Možná, že také z východu, jenže s jiným »přebalem«, ale mnohem dražší. Připlácíme si. Utažujeme opasky. Inflace přitom stále není konec. Také to je naším »příspěvkem« Unii, přitom se naše vláda tlačí do první linie rusobijců. A zase otázka: Kdo na tom vydělá? USA se svým zkapalněným plynem, Norsko se svými nalezišti a zřejmě také tolerovaným dovozem plynu z Ruska, některé země blízkého východu, prý USA zavázaný Katar, máme-li tomu věřit, dovozci ropy, její zpracovatelé na západě Evropy.

Nebo záměr část zemědělské půdy nechat ladem, protože je třeba udržet vysoké ceny obilí. Ukrajina, jež sice nedodržuje unijní podmínky pro jeho pěstování, musí dostat svůj prostor, a tak svými dodávkami nahrazuje evropské zemědělce. Chytré země se postavily proti, hloupé nebo s podplacenými vládami či ministry plní kvótu Unie. Nic nevdává, že jsou poškozeni čeští zemědělci, že někteří budou krachovat, protože výkupní cena této komodity se dostává pod výrobní náklady a v konečném důsledku také my ostatní, kteří tak zaniceně Ukrajině vypomáháme, přestože její obilí je kontaminované, jak zjistili na Slovensku, v Polsku a v Rumunsku.

Absurdní divadlo s námi EU sehrává při tzv. zákazech. Jednou se to týká ploch vinic, podruhé marmelády, pak zase pomazánkového másla či žárovek, které se vyráběly v našich českých Teslách. Někdy stačí přeměna názvu, i když také ta většinou znamená konec některých výrobců, protože kupující tomu novému prostě nevěří, jindy nutný přechod na zahraniční již vyzkoušené zboží, které je dražší, či dokonce zničení některého výrobku z trhu vůbec. Trh vše vyřeší, kdysi proklamoval Václav Klaus. Nevyřešil nic. Jen znamenal úpadek některých výrobců, jiným však, často ze zemí blízkých příslušnému eurokomisaři nebo jeho kanceláři, přinesl nebyvalý nárůst zisků. Pro odběratele však nutnost hlouběji sáhnout do své kapsy.

Za nápad s řepkou a jejím využitím jako paliva by měl být dokonce někdo potrestán, ale lze potrestat eurounijní úředníky, kteří si dodnes neuvědomují důsledky svého rozhodnutí? Spočítal alespoň »od oka« někdo, kolik zvěře v důsledku osetí lánů touto rostlinou zahynulo? Jak se změnila tvářnost krajiny a výsledek byl přitom diskutabilní? Ne, ztráty se nepočítají. Velice dobře placení byrokraté mohou přikazovat, aniž by se obávali postihu?

To všechno, co jsem vyjmenoval, stálo a stojí nemalé prostředky. Ty platíme my, nikoli zmínění byrokraté. Naše daně a naše »utažení opasků«. Pokud přijde »dohoda« o zrušení práva veta a pokud jde o nás o přechodu na euro, bude to další zásah do naší pravomoci, státnosti, národních zájmů, a další zhoršení životní úrovně pro většinu obyvatel země. Nikoli pro podnikatele a různé makléře. Jen ti mohou vydělat. A ostatní? Jen proto, že nebudou muset měnit českou korunu při cestách po světě, prodají svoji svébytnost? Možná, že ano. Mladá generace se nedívá kupředu a o ni jde. Korespondenční volba, jež ve skutečnosti také slouží Unii, napomůže nás ještě více europizovat. S tím máme být spokojeni? Atd., atd. Jsme v etapě, kdy jde o to ještě více nás svázat s Unii a zbavit nás našich státních práv.

Sjednocená Evropa byla jistě pozitivní záležitostí. Mohli na ní »vydělat všichni«. Tím, že Unii si přivlastnilo centralistické a málo demokratické současné vedení, se však Unie změnila v totalitní seskupení, které už ani svou antidemokratičnost neskrývá.

Jsem tedy proti Evropské unii? Proti takové, jakou vytvářejí, ano. Jsem pro spojenectví rovnoprávných zemí, které chtějí vytvářet Evropu pro lidi.

Ano. Argument, že nám z Bruselu posílají více peněz, než do Unie posíláme, odmítám, i když nám Česká televize připravila řadu pořadů, které to mají dosvědčit. Spíše jsem měl však napsat: které nás mají přesvědčit. Proto se oddělují dotace od těch položek, které nám vyloženě ublížily, byť třeba někdy jen morálně. Vždyť péče svatba stejnopohlavních párů, abych použil tento moment za příklad, je proti vývojové tradici Evropy. Proti křesťanskému i židovskému učení, proti přírodě. Nebo dvojí pohled na cokoli, přičemž se preferuje ten, který vyhovuje Evropské unii, ač třeba dlouhodobě láme charakter. Stačí si dosadit na jedné straně bombardování Jugoslávie a následné vytvoření státu Kosovo oproti plebiscitu na Krymu, odchod Doněcka a Luhanska ze zmatkem rozkřávané Ukrajiny a přičíst zájem zbrojařů a máme skutečné zdůvodnění současné války. Ti zbrojaři sídlí v eurounijních či natovských státech. Nenávidím válku. Nezapomeňme ani na Zemi, kterou válka devastuje a vyčerpává. A na té Zemi žijeme my všichni.

Mírová akce, pokud by vůdcové nebyli zaslepeni, by všem velmi slušela a budoucí generace by ji jistě ocenily. A tady je spíše »parketa« sjednocené Evropy, než »ukazovat svaly« a do nekonečna vyrábět zbraně a posílat je do válčících zemí. Na mír bychom prostředky litovat nemuseli. **Jaroslav Kojzar**

Milady Horákové 497Kladno 2, tel.: 312 687 909, 725 646 013, 602 138 e.mail: ov.kladno@kscm.cz, WEB://http://kladno.kscm.cz MIČ 47 437